

HISTÓRIA, Peter Dinuš: Štefánik najväčším Slovákom? To je čo sa nekritický kult? Však bojoval za Československo, Československý národ a popieral národnú svojbytnosť Slovákov!

- CZ24 News | 12. května 2023

SLOVENSKO: Po kontrarevolučnom prevrate z roku 1989 sa najväčším hrdinom nového kapitalistického Slovenska stal M. R. Štefánik, predstaviteľ československého zahraničného odboja počas prvej svetovej imperialistickej vojny, organizátor československých légii v Rusku a ich kontrarevolučného ťaženia po boku bielogvardejcov proti sovietskej moci. Svätý Milan Rastislav Štefánik sa vrátil spolu s triedou, ktorú reprezentoval a ktorá ho vynáša do nebies - buržoáziou.

Marx píše, že „celý národ, ktorý verí, že prevratom urýchlil svoj pohyb, zrazu vidí, že ho vrátili do odumretej epochy, a aby o tomto úpadku nebolo nijakých pochyb, vstávajú z mŕtvych opäť staré dáta, starý letopočet, staré mená, staré edikty, ktoré už dávno prepadli antikvárnej učenosti, a starí drábi, o ktorých sa myslelo, že dávno spráchniveli“. Takto vstal z mŕtvych v Českej republike T. G. Masaryk a na Slovensku M. R. Štefánik. Vládnuca trieda okolo nich vytvorila skutočný kult.

Oficiálna poprevratová historiografia sa uchýľuje k nekritickému kronikárstvu a deskripcii Štefánikovho života. Má zjavnú tendenciu zamlčovať jeho reakčné zmýšľanie, ktoré sa výrazne prejavilo podporou intervenčnej politiky proti sovietskemu Rusku v roku 1918. Štefánik nezmysľal ani revolučne, ani slovensky. Je známe, že ešte koncom augusta 1916 na svojej ceste v Rusku presadzoval heslo „o politickej nerozdielnosti československého národa“, a to napriek tomu, že sa Slováci na zhromaždení v októbri 1916 v Kyjeve vyslovili za spojenie Slovákov a Čechov do jedného štátu, v ktorom sa má Slovákom zabezpečiť úplná národná samospráva. Popretím národnej svojbytnosti Slovákov popieral aj základný predpoklad utvorenia demokratického modelu politického a štátneho spojenia Čechov a Slovákov.

Buržoázna historiografia má tendenciu zveličovať význam československého zahraničného odboja, menovite Masaryka a Štefánika. Nebyť však vôle imperialistických veľmocí združených v tzv. Dohode, t. j. spolku štátov bojujúcich proti Nemecku, Rakúsko-Uhorsku, Turecku a Bulharsku, Československo by nikdy nevzniklo. Rozhodujúcim pre kladný postoj Francúzska, Veľkej Británie a Spojených štátov amerických k úsiliu tohto odboja vytvoriť samostatný český štát spojený so Slovenskom bola najväčšia udalosť dejín 20. storočia - Veľká októbrová socialistická revolúcia.

Strach zo šírenia sociálnej revolúcie z Ruska, strach z bolševickej podpory robotníckej triedy spojenej s roľníctvom a radovými vojakmi, že v podmienkach existujúceho sociálneho napätia vyvolaného vojnou zvrhne a vyvlastní vládnucu triedu kapitálových a pozemkových vlastníkov, ovládol myslenie vedúcich politických predstaviteľov imperialistického Francúzska, Veľkej Británie, Spojených štátov amerických, Talianska a Japonska. Prelomenie imperialistického frontu ruskou revolúciou sa stalo rozhodujúcim determinantom rozhodovania vlád týchto mocností o budúcnosti Rakúsko-Uhorska (zvlášť Francúzska, na ktoré sa orientoval aj Masarykom vedený zahraničný odboj).

Účinnejšou hrádzou pred šírením sociálnej revolúcie zo sovietskeho Ruska sa im zdal kordón menších štátov než národnostnými a sociálnymi rozpormi zmietaný habsburský štát. A tak dohodové mocnosti pripustili myšlienku rozbitia habsburskej monarchie až po vypuknutí VOSR, nastolení bolševickej vlády a začatí kontrarevolučnej vojny proti nej. Uznali právo Čechov a Slovákov na samostatnosť a Československú národnú radu za základ budúcej československej vlády.

Súvisiace:

AUTOR: Peter Dinuš

[ZDROJ](#)